

[Lundberg.]

den Art, at Arbejdsløshedslovgivningen ikke rækker til paa en saadan Maade, at alle de, der uden egen Skyld befinder sig i Nød, kan hjælpes. Naar det ærede Medlem nu siger, at de 2 Partier og Regeringen jo ved, at man fra hans Partis Side er villig til og stadig har været beredt til, naar det har været nødvendigt, at tage Hensyn ogsaa til de arbejdsløse, saa spørger jeg det ærede Medlem: Hvorfor nægtede man da under Forhandlingerne endog at reservere et Beløb til disse Foranstaltninger, bl. a. til de mange Arbejdsløshedskasser, som hen under Jul har opbrugt deres Fortsættelseshjælp? Hvorledes kan det ærede Medlem tro, at vi kan have Tillid til hans Partis Imødekommenhed, naar det stiller sig saaledes under Forhandlingerne?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro har Ordet for en kort Bemærkning.

Vagn Bro: Maa jeg sige til det ærede Medlem, der nu talte, at det forekommer mig ganske urigtigt at sige, at Omkostningen ved det Resultat, der skulde komme ud af Landbokommissionens Betænkning, vilde blive afholdt af Byerne. Det vil vist kun blive et mindre Beløb deraf, hvorom dette kan siges; i øvrigt bliver det Skatteyderne i By og paa Land, som vil komme til at afholde Omkostningen; derimod er der vist ikke Tvivl om, at en meget stor Part af den Omgruppering, der vil finde Sted under det Forslag, som Landbokommissionen har fremsat, netop vil blive en Omgruppering inden for selve Landbruget. Jeg mener derfor, det er ganske urigtigt at paastaa, at Ordningen væsentligst skulde bæres af Byerne. Maa jeg dertil føje, at under Forhandlingerne i Sommer har det saa vidt mig bekendt — kan der her fremføres andre Ting, kunde det maaske være af politisk Interesse for os at vide det — ikke været nogen Forudsætning for den enstemmige Tilslutning til Landbokommissionens Betænkning — der jo i øvrigt fra vor Side i allerhøjeste Grad opfattes som et Minimum; vi har i høj Grad maattet bøje os for netop at opnaa den tilsigtede enstemmige Beslutning —, at der hertil skulde knyttes en ny social Udgift paa 16—17 Mill. Kr., saa meget mindre som man under alle de Debatter, der har været ført, lige indtil man nu fra Regeringens Side kommer og kræver konstante Beløb, har henvist til Socialreformens

Gennemførelse og vel at mærke har henvist hertil paa et Tidspunkt, hvor Arbejdsløsheden var større end i Dag, og hvor man altsaa stod over for denne Reforms Gennemførelse. Derfor har der slet ikke været Tale om noget saadant under Kommissionsforhandlingerne, og vi maatte følgelig mene, at man ikke vilde knytte denne Side af Sagen til den opnaaede Minimumsordning, nu da vi har den store Sociallovgivning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Lundberg har Ordet for en kort Bemærkning.

Lundberg: At en meget stor Del af de Foranstaltninger, der er gennemført og tænkes gennemført, har til Hensigt at hæve Priserne og fordyre Levnedsmidlerne, Landbrugets Produkter, det er der vel ingen, der vil benægte, og at en meget stor Del af de Ekstraskatter, der har maattet udskrives for at dække Krisehjælpen til Landbruget, med den meget tunge Ende faldt paa Byerne, vil ogsaa blive vanskeligt for det ærede Medlem at benægte. Hvis Tiden var til det, skulde jeg gerne dokumentere, at det forholder sig saaledes.

Det ærede Medlem siger saa, at i Landbokommissionen var det ingen Forudsætning, at de arbejdsløse ogsaa skulde hjælpes. Jeg vil gerne een Gang for alle have Lov til at slaa fast her, at det, at der nedsættes en Kommission i dette Land, er ikke ensbetydende med, at Rigsdagen derefter har at gennemføre de Forslag, som det maatte behage denne Kommission at foreslaa. Rigsdagens Medlemmer staar til enhver Tid frit saavel som ogsaa Regeringen ved Udarbejdelsen af sine Forslag, staar frit i sine Synspunkter over for de Indstillinger, der fremkommer fra en Kommission. I hvert Fald maa Rigsdagens Medlemmer staa frit, og vi maa kræve det, som er krævet her. Vi spørger derfor Venstre og de Konservative, som stadig hævder, at vi ved, at de er villige til at hjælpe de arbejdsløse: Hvorfor nægter man da at gennemføre disse beskedne Forslag til Hjælp til de arbejdsløse og nægter at stille de Midler til Raadighed, der til sin Tid vil være nødvendige?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro har Ordet for en kort Bemærkning.

Vagn Bro: Det ærede Medlem sagde, at der var Tale om at hæve Priserne. Ja,